

Motion till riksdagen 2009/10:So282

av **Staffan Danielsson och Annika Qarlsson (c)**

Socialtjänstens ansvar för misshandlade kvinnor

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att socialtjänsten åläggs att bistå misshandlade kvinnor som inte vågar hämta sina tillhörigheter i det tidigare hemmet.

Motivering

I 5 kap 11 § SoL (Socialtjänstlagen) regleras socialnämndens ansvar när det gäller stöd och hjälp till brottsoffer vilket inkluderar barnen. Socialtjänsten skall vara aktiv i att ge stöd till kvinnan om hon är eller har varit utsatt för våld. Socialtjänstens ansvar regleras också i 3 kap 1 § och i 1 kap 2 § SoL.

Vid besök på kvinnojouren i Motala nyligen påtalades för oss den utsatta situationen för de misshandlade kvinnor som känner rädsla för sin man och som flyttat till eget eller skyddat boende.

När de vill besöka hemmet – där mannen bor kvar – för att hämta sina personliga tillhörigheter vågar de ibland inte göra detta utan att någon från socialtjänst eller polis följer med.

Då kan de hamna i en moment 22-liknande situation. Socialtjänsten vägrar att följa med eftersom de också befarar en hotbild som kan drabba både kvinnan och dem själva.

Samtidigt kan även polisen vägra att ställa upp, eftersom mannen inte i domstol har fällts för olaga hot eller misshandel.

Socialtjänsten kan då begära hjälp av polisen eller kanske kronofogdemyndigheten, så att de kan utföra denna handräckning, men kan också välja att avstå från detta eftersom inte heller socialtjänsten har full klarhet i bevisning och hotbild.

Följden för den utsatta kvinnan blir dels att hon lever i eget eller skyddat boende under mycket bräckliga omständigheter, dels att hon inte ens kan

Fel! Okänt namn på

hämta sina egna personliga tillhörigheter från det gemensamma hemmet utan bollar mellan olika myndigheter utan att få konkret hjälp från någon. Detta är inte rimligt.

Vi föreslår därför att socialtjänsten i socialtjänstlagen åläggs att bistå kvinnor i dessa situationer så att de medföljs av någon representant för kommun eller polis när de ska hämta sina tillhörigheter i det gemensamma hemmet som de flytt ifrån. Skulle mannen och kvinnan ha olika uppfattning om vems tillhörigheterna är får detta i vanlig ordning lösas i tvistemål.

Socialtjänsten kan då välja mellan att låta t.ex. socialsekreterare eller kanske väktare medfölja kvinnan till hemmet, eller genom att begära handräckning av polisen vid besöket. Detta måste självfallet ske relativt omgående. Men man ska inte som idag kunna avstå från att själv assistera och ändå inte beordra polisen att göra det. En misshandlad kvinna ska inte av samhället lämnas i sticket i en sådan här fråga.

Stockholm den 25 september 2009

Staffan Danielsson (c)

Annika Qarlsson (c)